

V osupljivem
cvetličnem
kraljestvu **Mihe
Oblaka**

Požvižgam se na modo in trende

Ko stopiš v cvetličarno Mihe Oblaka na Poljanski cesti v Ljubljani, si v hipu prevzet, pa tudi malo zmeden. Le kam sem prišel? Obdan si z rožami in številnimi predmeti, kot v kaki v cerkvi. V bistvu pa si v nekdanji knjigarni, kjer s stene obiskovalca pozdravijo portret zamišljene Marije, prekrasen križ, malo više ikona, pa kamniti rob hiše iz Trsta, razkošne kristalne vaze, na stropu na stotine ogledalc. Kot da si vstopil v Alicino čudežno deželo, ki jo je navdihnil močvirski tulipan z Ljubljanskega barja. Miha ni samo ljubitelj in velik poznavalec umetnosti, temveč ima rad, da starine živijo svoje življenje. Zato jih je v svojem ateljeju domiselno postavil med najčudovitejše rože, s katerimi razveseljuje ljubitelje nevsakdanjih cvetličnih aranžmajev.

Tekst: **ANDREJA COMINO**
Foto: **MATEJA J. POTOČNIK**

»Če bi moje domače vprašali, od kod ideja za cvetličarski poklic, bi verjetno rekli, da sem padel s kakšne zvezde, saj se noben od mojih sorodnikov ne ukvarja s čim ustvarjalnim, kaj šele cvetličarstvom. Jaz pa sem že od malega vedel, kaj si želim početi kot odrasel. Po osnovni šoli sem se vpisal na srednjo biotehniško šolo v Naklem, smer cvetličar, tam sem si nabral prve izkušnje, vmes pa sem šel še v uk v cvetličarno Cvetje Eli in pozneje k Marjanu Lovšinu, tam sem se res veliko naučil. Vabili so me v svojo ekipo, vendar povabila nisem sprejel, saj sem vedel, da si želim čim prej na

Cerkev, cvetličarna ali kaj tretjega?

svoje,« se spominja svojih začetkov. Ko je videl razpis MOL za najem poslovnega prostora v najožjem središču Ljubljane, je postrgal vse svoje prihranke in si izposodil denar še od očeta, tako silna je bila želja, da bi čim prej imel cvetličarno. Ker je bil še čisto »zelen«, na razpisu ni uspel, vendar mu to ni vzelo poguma. Vneto je iskal naprej in našel prostor na Poljanski cesti, takoj se je zaljubil vanj in se ni zmenil za opazke, da bo propadel, češ da na ta konec Ljubljane stranke nikakor ne bodo prišle. Z veliko iznajdljivosti

in ustvarjalnosti je uredil prvo cvetličarno in v njej ustvarjal kar 18 let. Mimoidoči so postali njegove redne stranke. Tik pred korono pa so mu najemodajalci sporočili, da imajo s prostorom druge načrte in da mora ven. Hitro se je znašel in le nekaj deset metrov stran našel drug prostor – nekdanjo knjigarno, v njej je znal velik potencial. Med številnimi sprehodi po Ljubljanskem barju, ki ga s svojo melanholijo, valujočo pokrajino, skrivnostnimi meglicami, prostranstvom, pa tudi edinstveno rožo, redkim močvirskim tulipa-

»Džungla« pred vrati cvetličarne

FOTO: JAKA KOREN

nom, navdihuje že od malega, se mu je utrnila marsikatera ideja, kaj si želi imeti v novem prostoru.

Ko se mojstri držijo za glave.

»Medtem ko nekateri najemajo arhitekta in notranje oblikovalce, sem sam točno vedel, kaj si želim. Oziral sem se le po iznajdljivih mojstrih, ki bi znali izpeljati moje ideje. V prostorih, ki sem jih odkupil, je bilo veliko dragocenega starega materiala, ki ga nikakor nisem želel vreči stran. Vedel sem, kako bom uporabil star parket, opeko ... Vse smo naredili sami. Korona mi je šla pravzaprav na roko, saj smo lahko neovirano delali. Mojstri so se večkrat držali za glavo, saj so menili, da mojih idej ne bo možno udejanjiti. Vendar nisem odnehal. Trmasto sem vztrajal in v osmih mesecih nam je uspel čudež: lokala nismo samo prenovili, temveč smo vanj prinesli tudi stare orgle iz cerkve, vključno s piščalmi, ki seveda delajo, na katerih se je učil igrati nekdanji nadškof Alojz Uran, pa 17-metrski Pirnatov lesteneč, dragocen biser, ki sem ga pred leti po naključju našel in odkupil v drugi cerkvi v Šentvidu pri Stični, pa številne kipce, kamnite stebre, perzijske preproge ... Imam dobro lastnost, da v kriznih situacijah dobro odreagiram. V vseh teh letih sem si ustvaril krasno ekipo sodelavcev in iskrenih prijateljev, s katerimi izpeljujemo moje zamisli,« ponosno pove Miha, ki

je znal spretno povezati eklektične elemente, kot so pravoslavne ikone, Marija, angeli iz 18. stoletja, kamni z balkonov, kipec fantka, steklene Veninijeve vaze in keramiko Mobach, kamnita korita.

Rože zanimajo tudi sina.

Nekaj posebnega pa je zgornje nadstropje, galerija, ki si jo je Miha zamislil za še eno svetovno posebnost – da bi bilo v cvetličarni ob koncih tedna, ko ni strank, moč tudi prespati. Tudi tam je veliko unikatov in ročnega dela, saj je tuš kabina še en stiliziran del narave – cvet močvirskega tulipana, nad okroglo posteljo pa je nalepljenih več kot tisoč ogledalc. Močvirski tulipan ga navdihuje že od začetka njegove kariere. Podoba te redke, zelo krhke, elegantne in zaščitene rastline, tako značilne za Slovenijo, na katero je zelo navezan, ima že dvajset let na svojih vizitkah. Zelo rad jo upora-

Močvirski tulipani so bili tudi v poročnem šopku.

Ujemanje podrobnosti

Detalji so pomembni.

blja tudi v svojih kreacijah. Seveda je ne nabira, temveč naroča iz uvoza. Njegova žena pa je močvirski tulipane in kristale Swarovski imela celo v poročnem šopku. Poročila sta se 13. aprila 2013 v stari cvetličarni, na Barju pa je bila zabava. Seveda ne moremo mimo vprašanja, ali je njegova žena najsrečnejša ženska na svetu, ker jo lahko tolikokrat osreči s šopkom, pa se Miha samo nasmehne: »Saj veste, kako je z belim kruhom in potico, pa tudi kovačevo kobilo. Je pa res, da ji vsake toliko rad naredim poseben šopek, pa tudi doma imamo radi lepe aranžmaje. Podariti rože se mi zdi zelo lepa in spoštljiva gesta, ki razveseli tako obdarovanca kot tistega, ki podarja. Vesel sem, da rože že zdaj zanimajo najinega devetletnega sina Jana.«

